

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá teorií simulací a simulaker v pojetí francouzského představitele postmoderny Jeana Baudrillarda. Zaměřuje se především na způsob, jakým Baudrillard tematizuje postupný zánik reprezentační funkce znaku a vznik hyperreality obsahující simulace. Pozornost je upřena především na koncept reality, virtuality, simulace a iluze. Práce obsahuje také navazující koncepce Paula Virilia a Manuela Castellse. Základní rámec zkoumání je rovněž doplněn o teorii fikčních světů. Druhá část obsahuje rozbor toho, jak je tato problematika reflektována v současné filmové tvorbě, a to prostřednictvím obsahové analýzy filmů *Matrix* (sourozenci Wachowští, 1999) a *Mulholland Drive* (Lynch, 2001), zohledňující odlišné ztvárnění iluzorního/virtuálního prostoru a jeho vztahu k realitě. Práce si klade za cíl analyzovat vybrané koncepty popisující vznik a působení simulací se zaměřením na současnou společnost spojenou s moderními technologiemi a poukázat na odraz zmíněných koncepcí ve filmových snímcích, které se k nim (záměrně či nezáměrně) vztahují a rovněž prozkoumání toho, jak je v uvedených filmech vyobrazeno téma reality, simulace a iluze a nakolik je obsah těchto filmů provázán s působením médií a nových technologií s nefyzickým prostorem, který vytvářejí.

Klíčová slova

realita – hyperrealita – simulace – simulakrum – iluze – Jean Baudrillard – fikce – Matrix – Mulholland Drive